

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za taje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opraviništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

O domači stvari.

III.

Ali je naš narod demoraliziran ali neveden?

Ker so briči in nemškutarji pri zadajih volitvah takó slepariti mogli kakor so, vzdihnil je marsikdo mej nami: „naš narod je demoraliziran, sicer bi kaj tacega nemogoče bilo.“ Mej drugimi nam je v privatnem pismu pisal to tožbo tudi rodoljub častno znan od Drave do Adrije. — In vendar taka tožba nij povsem opravičena in ne izvira iz hladnega preudarka. Nepodučen, neveden še je naš narod po deželi in po mestih jako, to je žalostna resnica, ali da bi iz demoralizacije izdajal sam sebe in svoje pravo, to se ne sme trditi. Kjer ljudje beró in vedó zakaj gre, tam so trdni. Kjer manjka zavednosti, tam nij gotovosti in tam je sleparjem in tujcem vedno hvaležno polje. In da narodne zavednosti, narodnega ponosa še mej prostimi Slovenci vedno manjka, ne čudite se temu, rojaki. Pomislimo, da so naši gradovi bili nemški in naša mesta bila uže pred sto in sto leti nemška, narodnosti naši sovražna, torej ves od nekdanj gospodujoči element proti nam. Čudimo se le, da še živimo, in upajmo, da nam naša žilavost ostane tudi na dalje zvesta.

Ako kaže kdo na Češko, kjer se narod ne da nikako prevarati in upogniti, ali pa na Hrvatsko, kjer so strli Rauchovo in Vukovico kruto vladje, in zastoče nad nami, — nema prav, gospoda. Čehi in Hrvatje imajo narodno zgodovino, so historičen narod, to ima vpliv na potomce, tu prehaja narodni ponos od roda do roda. Naš severni brat kadar s ponosom pravi: „já jsem Čech“ ve in je od pradedov nanj prešlo, da je pred

Čehi „cela Nemčija podplate kazala“ ali pobita bežala ob času husitskih vojsk. Mi Slovenci zgodovine nemamo. Pri nas smo morali stoprv ime priboriti si, komaj nekaj let je stoprv odkar je priznano. Naš priprost naroden mož se nij niti na svoje ime kot Slovenec prav privadil, kako bode torej ponosen nanj. Naša zgodovina se stoprv sedaj dela. Iz semena, ki sedaj pada, pa tudi iz pobitij in nesreč bode vzrastla narodna slovenska zavest, krepka dovolj, da se bode stalnejše branila tujstva.

„A prej smo vendar zmagovali, torej smo bili prej močnejši, na pr. pred petimi leti,“ čujem tega ali onega obupneža zdvajati. Istina je, prijatelj, kar praviš, da smo zmagali bolj nego sedaj. Ali varaš se, če sodiš, da je narodna zavest sedaj opešala, da smo bili prej narodno močnejši, nego smo zdaj. Mi smo sedaj močnejši, nego smo bili, število popolnem zavednih narodnjakov je narastlo močno in še vedno narasta. Ako ne zmagujemo, je temu uzrok le edino to, ker se je c. kr. vlada in naši nasprotniki bolj organizirali proti nam, ker nevednost in nepodučenost našega ljudstva proti narodnjakom znajo porabiti bolj nego prej in ker je terorizem večji in organiziranejši, nego je bil. Marsikje, kjer je visoko gorelo pri nas, bil je le slamnat ogenj, plamen se je dvignil a zdaj vidimo, da oglja nij bilo. Kar se bode sedaj delalo, to bode stalnejša podloga. Za to pa ne trebamo obupnežev, nego mož, trdnih, delavnih in neustrašljivih. Za to trebamo tudi čisto premenjene in novo narejene narodne organizacije, in to precej. O tem drugič.

Glavni nalog vsacega omikanega, vsacega zavednega rodoljuba slovenskega pa

je in ostane še dolgo ta: nevednost in nezavednost iz našega naroda trebiti. Le kadar bode ta izginila, tačas se ne bodo godile reči, katere vzbujajo sedaj bojazne tožbe, da je naš narod demoraliziran.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. februarja.

Državna zbornica konfesionalni odbor je sklenil zbornici predložiti postavo, katera dovoljuje staro-katolikom (v papeško nezmotnost neverujočim) svoje verske običine narejati, ne da bi se izjavljali, da iz katoliške cerkve izstopijo.

Ofenheim vedno ponavlja, da ga je le Banhans hotel narediti za zločinca, da si je to delal kar on. Čudno se zdi vsemu svetu, da je Banhans še minister!

Češki „Posel z Prahy“ objavlja članek, dobljen iz Morave, v katerem je čuti pritožbe, da se češki žurnali vtikajo v narodne moravske razmere glede pošiljanja v deželni zbor in državni zbor, kjer zasedajo moravski poslanci na veliko nevoljo Čehov, kajti bolje je, da so Moravci šli složno in skupno v rajhsrat, nego razcepljeni v brnski dežel. zbor, ker nijso hoteli, da bi baš zaradi ustopa, ali neustopa v dež. zbor nastal mej njimi bratomorni razpor. — „Poslanci moravski“ — pravi članek v „Poslu“ — gotovo nijso prilepljeni na svojih sedežih rajhsratovskih; oni pozorao sledijo vsako politično gibanje in so pripravljeni vsako trenotje zapustiti drž. zbor ako uvidijo, da bode to za nje koristnejše. Brez razumnih uzrokov in končno celo na komando nekaterih praških uredništev to ne učinijo, ker bi je moral obsoditi svet, ko bi počenjali politične harlekinade. Kakor bode čas, in če jim bode moč ostalo opozicijo potegniti za soboj k izstopu, učinijo gotovo to tudi moravski poslanci, denašnji položaj pak nij še takov in ko bi bil uže jutranji

Listek.

Sleparček iz Ljubljane.

Danajski „Tagblatt“ je prinesel v številki dne 27. jan. interesantno vest o nekem mlademu sleparji, ki je zadaj čas kot „striječnik grofa Hohenwarta“ po Spodnje avstrijskem in v Pešti varal in prekanjeval ljudi v odličnih krogih. Ker smo prišli po naključji v položaj, poizvedeti nekaj več o omenjenem človeku, in ker bi isto utegnulo marsikoga iz naših bralcev zanimati, podajamo jim tu kratko biografijo onega, rododom ljubljanskega „hochstaplerja“. —

France Rus, to je njegovo pravo ime, nezakonski sin penzioniranega majorja Š., je bil v početku minolega desetletja, jako znana oseba mej ljubljanskimi gimnazijalci. Ko je vstopil v prvo šolo, živel je v slabih okoliščinah, ter se vzdrževal le po miloščini, katera mu je prihajala od mnogih strani. Iz

hvaležnosti je ministriral na Rožniku oo. frančiškanom, in „frušteč“, ki ga je čakal vsled tega pod Rožnikom, je bil pač ministriranja vreden.

Tako se je boril Rus nekaj let, dokler mu sreča nij naklonila boljšega; bil je talentiran dijak, vedno mej prvimi in vih tega poseben protežé ali varovane znanega nemškutarskega profesorja ljubljanske gimnazije g. Hönig-a. Posledno je jako karakteristično, ker menišji žegni in oni nemškutarske protekcije so si bili po vsem enaki — nikomur nijso posebno hasnile. Tako tudi tukaj; Rus je postal „hofmeister“ v znani ljubljanski „odličnejši“ rodovini. — Bil je tedaj v četrti šoli, lep fant in je imel mnogo družbinske rutine, — ter je porabljal svoj čas razen hofmeisterovanja, učenja in promeniranja, še za posebne galantnosti, o katerih se je tedaj mnogo govorilo po Ljubljani. Vsaj je bilo vpleteno ime lepe, bogate gospe, in o taci svet rad govori. Pa

ker se je le preveč govorilo, bil je gimnazijalni profesorski kolegij primoran, izreči Rusu svoj nekak „consilium abeundi“; v istini pak je profesor Hönig svojega varovanca v pravem času aviziral, in tako je pobral Rus prostovoljno kopita, in šel leta 1867 iz ljubljanske šeste šole v Trst, kjer je vstopil v vojske kot prostovoljec v 47. polk (Hartung).

Prišel je kmalu potem v korporalski opravi v Ljubljano, opeharil tu znanega mladega moža za lepo vojaško kadetsko obleko, ter šel v nemški Gradec, kjer je pohajkoval nekaj časa kot lejtant in baron X. Pa zrak mu kmalu nij bil več dovelj ugoden, in neudoma se prikaže naš junak v Celji, kjer se ugnjezdí pri nekem profesorji s pripovedko, da misli delati maturo. Črez par duij pa zopet izgine in ž njim vred zlata ura profesorjeva.

Pa vojaška sodnija ga je zasačila in ker je bil po vrhu še dezertar, dobil je

... moravski poslanci dokažejo, da so s Čehi trdni členi državnoopravne opozicije". **Hrvatski** „Obzor“ izjavlja, da so vsi glasovi o odstopu Mažuraničevem in Živkovičevem neresnični. Za Živkoviča ne bi bila baš nobena škoda.

V **Ogerskem** zboru je dalje v proračunski stvari govoril Srb dr. Polit. On je rekel, da nij v interesu Ogerske, da velevlastje Avstrije ohraniti pomaga. Tudi je ostro grajal, da Ogerska od leta 1867 samo magjarsko politiko tira in se kulturnim prizadevanjem drugih narodnostij ustavlja. — Pravosodni minister Pauler mu je oholo odgovoril. — Ministerstvo Bitto bode palo, pravijo.

Vnanje države.

Španska alfonzistična vojska baje napreduje v borbi s Karlisti. General Moriones je oskrbel Pampeluno z živežem, vzela važne utrdbe karlistov pri Carrascalu. Karlisti se odmikajo proti Estelli.

Najnovejši telegram pa še več ve povedati o zmagah kraljeve armade nad Karlisti. Ti so morali namreč mnogo vtrjenih krajev zapustiti, general Moriones je posedel Puerta reyna in Pampeluno. Kralj Alfonso pride k Morionesu. Večja bitva pri Estelli kjer je don Karlos, pričakuje se vsak čas.

Garibaldi je izprevidel v Rimu, da z republiko in opozicijo v Italiji vendar ne gre tako brž. Po svoji avdijenci pri kralji je rekel enemu svojih prijateljev: „Z vsem ne more še dobro iti. Mi smo mlad narod. Čas je, da ne zaviramo vladi vsako delo. Ne mečimo jej polen v kolesa, pa boste videli, da bo boljše. Najprej treba, da se Italija konsolidira. Celo papeža v miru pustimo.“ Vse novine ta izrek hvalijo.

Na **Angleškem** bode na svet John Brightov liberalna stranka volila namesto odstopivšega Gladstone, za vodjo svoje stranke markija Hartingtona.

Parlament se je 5. febr. v imenu kraljice odprl. Prestolni govor naglašja prijateljske razmere z drugimi državami, da je Anglija odrekla pristop k nadaljevanju bruseljskih obravnav, da se bode glede priznanja španske vlade kmalu odločila, da so finance dobre, da se bode zbornica posvetovala o odpravi izjemnih postav za Irsko, in o postavi glede zavoda državnih pravdnistev.

Iz **Aleksandrije** se poroča, da je egiptovska vojska zmagala sultana v Darfuru in to deželo za egiptovskega podkralja osvojila.

Dopisi.

Iz Planine 5. februarja. [Izvirni dopis.] V sredo in četrtek se je vršila tu volitev podžupanov in občinskih odbornikov, velike županije planinske. Kot podžupanje

so bili izvoljeni sledeči gospodje: Anton Žigon iz Grčarevca, Anton Juvančič iz Rakeka, Matija Gabrenja iz Unca, Anton Kovšca iz Planine, Jarnej Milavec iz Jakovice in Josip Kremenšek iz Laz.

V občinski odbor so bili voljeni, v I. vol. razredu gg. Franjo Lavrič iz Rakeka, Julij Mayer iz Planine, Josip Benedek iz Planine, Emanuel Rene in Haasberga.

V drugem volilnem razredu so bili izvoljeni sledeči gospodje: Anton Jeršan iz Unca, Franjo Kovšca iz Planine, Andrej Milavec iz Planine in Jarnej Krajnar iz Laz.

V III. volilnem razredu so bili izvoljeni: gg. Josip Blažon iz Planine, Andrej Milavec iz Malnov, Franjo Reissmüller iz Haasberga in Franjo Kušljan iz Planine. Upati je, da vendar iz mej sedajnih odličnih odbornikov dobomo župana, ki se ne bode baš vsacemu mežnarju dal obračati po njegovih nakanih. — Pri volitvi smo spoznali tudi pravi kameleonski značaj nekaterih gospodov. No, pa molčimo o tem, da komu pri čitanju teh vrstic kri ne zavre. Gospodje odborniki vam pa svetujem slogo in značaj.

Iz št. Jurja na slovenskem Štajerskem 2. febr. [Izv. dop.] V nedeljo 31. jan. je bil tukaj g. Baumgartner, ravnatelj kmetijske šole v Grottenhofu pri Gradci. Bilo se je zbralo nad 100 kmetov. Gosp. Baumgartner je govoril o živinoreji, poudarjaje neumnost nekaterih kmetov, ki več živine redé, nego je morejo dobro preživeti. — Omenil je nadalje, kako se močvirni travniki sušé, in suhi z vodo oskrbljujejo. Obljubil je v imenu kmetijske družbe, da, če kmetje želé, bode došel iz Gradca inženir, kateri bode ta opravila vravnal brezplačno, tako, da kmet samo za delavce skrbeti ima. — Svetoval je tudi, naj kmetje manj žita sejejo, namreč samo toliko, kar domače potrebe tirjajo, naj pa za to bolj za dobro živinsko krmo skrbé. Živina bode pri nas več dobička vrgla, nego žito. — Boljšo hrano ko živina ima, boljši bo gnoj. — Sklenilo se je tudi, ustanoviti podružnico štajerske kmetijske družbe, v kateri bi se zedinila okolica št. Jurska in Šmarje. Uže prvi dan je več kmetov pristopilo.

Občno nevoljo izbuja tukaj neolikano obnašanje občinskega pisarja. Ta možiceljuje na ime Šuster. Ker nij žandarjev tukaj, moral bi „šribar“ za red in mir skrbeti, pa

tega on ne stori; nasprotno največji nemir sam po gostilnicah dela, ter mirne goste insultira brez uzroka. Tam, kjer bi ga bilo treba, ga nij, posebno pa na uradne ure mnogo ne porajta. — On, kakor tudi občinski sluga prav rada rabita svoje močne pesti proti aretiranim, da si se nekateri po nedolžnem aretira. Enkrat je uže dobil pri okr. glavarstvu celjskem ostro pod nos, pa nič mu ne pomaga. Morda bodo te vrstice kaj pomagale, da se omenjeni človek poboljša.

Iz Dunaja 5. febr. [Izv. dopis.]

Krogi, ki so v zakulisnih dogodkih in osnutkih bolj vajeni in domači, nego mi navadni smrtni ljudje, obetajo nam gotovo zmago naših nazorov in nas le opominjajo k potrpljenju, in potrpljenju. Videti je, da so v odločilnih krogih namenjeni, ustavaštvu in prusijanizmu tako dolgo prost pot in proste roke v vladanji pustiti, da se bodo sedanjí nemški gospodje situacije sami nemogoče storili. In na tem delajo burno in osoda sama jim je pridno za petami. Ofenheimova pravda delaje izvrstno in njeni nasledki bodo v narodno - gospodarskem in v političnem oziru za nas Slovane jako koristni. Sedaj se vidi kake ministre smo imeli v Giskri in Banhansu in ker je knez Aueršperg v parlamentu rekel, da je ministerstvo „harmonična celota“, — vse ustavoverno ministerstvo.

Dunajčan je bil gotovo zmirom centralist in zavoljo tega ustavoveren. A kako sedaj o nekdanjih svojih ljubljencih sodi, ko jih iz Ofenheimove pravde v pravi celoti vidi, uže to kaže, da stvari zoré in bodo kmalu dozorele, ko bode ta vlada s svojim zistemom vred pala in ne bode živ krst za njo žaloval.

Domače stvari.

— (Mestne volitve v Ljubljani.) V včerajšnji „Laib. Ztg.“ ljubljanski mestni magistrat naznanja, da zapisnik volilcev za ljubljansko občino leta 1875 štiri tedne pri magistratnem ekspeditu na javni ogled leži in more vsakdo reklamirati svojo volilno pravico do 6. marca. — Ali bomo Slovenci vsaj v III. razredu vendar enkrat popustili pasivnost in nekoliko energičnih mož poslali v zbornico. Morali bi!

ednajst let težke ječe in odpeljali so ga v Komorn na sedež v tvrđnjava. Pa lumpa sreča ne zapusti. Črez dve leti je bil od cesarja pomiloščen in prikazal se je na Dunaji, kjer je prišel mej rojake studente s pripovedko, da je vpisan na živinozdravniški šoli. Slovenci, ki so ga poznali, so se ga ogibali, in po pravici.

Ker v povesti o inskripciji na živinozdravniški fakulti nij bilo trohice resnice in ker si Rus s poštenim delom nij vedel kaj prisluziti, namenil se je do novih goljufij. Kakor je vsakemu vseučilišnemu slušatelju znano, posojujejo dunajski judje jako radi mnogo denarja na vpisno knjigo ali „index“. Rus je ustanovil fabriko, kjer je ponarejal indices, in jih potem zaporedoma zastavljal pri židu Polak-u Landstrasse, Hauptstrasse. V nekoliko mesecih hranjeval je Polak kacij 30 — 40 falsifikatov, za katere je bil Rusu dal več sto goldinarjev. Ko je slutil zviti goljuf, da ga utegne vendar kmalu

zalesti plačilna pravica, zginil je zopet, vzeš s soboj vsa spričala slušatelja filozofije Zupanca. Goljufani Polak je stoprv sedaj ko o Rusu nij bilo nij duha ne sluha, jel praševati po njem in po fingiranih imenih, na katere so se glasili indices, ter izprevidel, da je denar izgubljen.

Kmalu potem je postal Rus učitelj pri baronici Klejle v Hansathofu pri dunajskem Novomestu, in vrh tega njen — ljubimec. Legitimiral se je s spričevali Zupančevimi in pod tem imenom igral je odsej veliko rolo v „chronique scandaleuse“ Hansathofski.

Baron Klejle, soprog omenjene gospe je izvedel o škandaloznih dogodkih; pa ko se je vsled njegovega postopanja napotila policija na pseudo-Zupanca, potegnil je potepuh na Ogersko in od tod na Nemško, kamor je potovala za njim tudi baronica Klejle. Oba so zasledovali, pa zastonj. Pred nekaj časom prikazal se je Rus, ali sedanji Zupanec

zopet v Avstriji pod imenom baron Imhof, ter goljufal razne trgovce in obrtnike. Potoval je tudi ko „strižnik grofa Hohenwarta“, pa ker je vsled tega jela policija malo bolj paziti nanj, obrnil se je na Ogersko ter se prikazal v nekeji grofovskeji rodovini ko baron Imhof. Vedel se je tako obnašati, da si je pridobil simpatije vseh in so nameravali poročiti ga z mlado grofico. A tukaj ga je vendar policija zasačila in pripeljala v dunajsko Novomesto, kjer utegne biti v kratkem glavna obravnavna proti njemu pri okrožnej sodnji. Znan je bil tam samo pod imenom Zupanec, in mi dostavljamo še tukaj, da je ovi slušatelj filozofije Zupanec, čegar rodovina živi nekje v Kamniku, pred par leti nenadoma izginil, slutilo se je mnogo, da je Rus imel kaj pri tem opraviti, nič gotovega se ve da nihče nij vedel.

G. H.

— (Sodnijska preiskava) se je začela v Ljubljani in v Pragi proti glavnemu zastopniku filijale banke „Slovenije“ v Pragi g. Černemu zaradi goljufije.

— (Porotna sodnija) v Ljubljani ima v tej sesiji samo sedem slučajev obravnavati in bode do 13. t. m. gotova.

— (Ljubljanski mestni zbor) je v seji 5. feb. potrdil zidanje mostu čez Gradašico. Za to se bode izdalo 9285 gld. Zahtev realkega direktorja naj se dovoli izredni donesek 7754 gld., za učila in telovadne priprave, se izroči komisiji v pregled.

— (Nova realka) v Ljubljani, ki je tolikanj brupa delala, toliko hvaljena bila, — se izkazuje jako malo praktično zidana. Raznih sitnostij je baje na kupe. Posebno umetna kurjava nič ne velja, kakor odrasli učenci trdijo.

— („Vrtca“) časopisa za malo slovensko mladino, je izšel drugi zvezček. Jezik je (po Levstikovi pisavi in menda roki) tako gladko opiljen in očiščen v tem lističu, da ga more z zanimanjem brati vsak Slovenec.

— (Ogenj.) Včeraj pred poldnem sta dva strela z grada ljubljansko občinstvo vznemirila. Gorelo je na gornjih Poljanah pri št. peterskem mostu v dimniku neke hiše. A kmalu so pogasili.

— (Bolezen difteritis) se v Ljubljani in okolici vedno bolj razširja in vzlasti mnogo otrok pomrje. Tu naj bi vlada „agitirala“, da bi se pomagalo kolikor se da.

— (Novomeška sodnija) je nazvala dunajski policiji, da je tridesetletni Janez Horzen 27. jan. dva moža v Jelši ustrelil in pobegnil ali na Hrvaško ali na Turško.

— (Tržaška čitalnica) je imela včeraj besedo s tombolo.

— (Iz Zagorja) se nam piše: Zagorjansko postajo železniško obdaja vsestransko do 200 črevljev visoko pogorje. Divje štrle ogromne skale v višnjevo obnebje, ki se čisto luščijo iz prhljive zemlje, ter stašnim ropotom zbobne v ozki jarek. Človek se skoraj misli na Krasovej pustini. — Na desnem obalu Save, na najvišji krili tega pogorja učinila se je denes strašna nesreča. Pastarica kakih dvanajstih let je onda padla v globočino. Pasla je koze. Vračaje jih, omahnila je sirota nad največjim prepadom, ter zvrnila se v globino. Bilo je denes 5. febr. ob 3. popoldne. Na levem Savinem bregu delajoči ljudje videli so gručo, ki je bliskoma valivši se v globino, zadela v drevo, za trenotek obstala, a v novo zdrknila dalje in končno obtičala v snegu. Menili so, da je kaka koza. Pohitevši onkraj, našli so mesto koze, mrtvo razdrapljeno truplo uboge pastarice.

— (Advokatov je na slov. Štajerskem) v Mariboru 9, v Ptui 6, v Celji 5, Konjicah 2, a v Ormuži, Ljutomeru, Brežicah, Št. Lenartu, Šmarji, Slovenjgradci in Slov. Bistrici po eden.

— (Uboji). Iz Kopra se „Soči“ piše: 1. t. m. ob 8. uri zjutraj šel je stražnik Anton Cej (doma iz Ravnice nad Solkanom) v tukajšnji jetnišnici odpirati jetnikom, da bi se malo sprehajali po dvorišču. Jedva pak Cej duri prve sobe odpre, skoči nanj jetnik, ter ga se špičastim železom tako udari ob vrat, da mu ga železom skozi in skozi prodere, kar je, se ve, to imelo za nasledek, da je v 8 minutah dušo izdihnil. Morilec je Tržačan,

kakih 18 let star in je menda že glasovit radi hudodelstev.

— (Živinska kuga) je blizu Gorice. Okrajno glavarstvo je izdalo sledečo okrožnico: Vsled telegrama c. k. namestništva v Trstu od včerajšnjega dne, vnela se je goveja kuga v Povirju pri Sežani. To se naznanja sl. županstvu v nemudno razglasenje.

Razne vesti.

* (Cesar) je pomilostil 249 kaznjencev, ki so bili v Kopru v Primorji zaprti. Izpušteni so iz ječe.

* (Južna železnica) je imela v enem tednu od 22. do 28. januarja t. l. 580 568 gold. dohodkov.

* (Davki na Magjarskem) se ne plačujejo. Ol samih direktnih davkov je 36 milijonov goldinarjev za terjati a ne mogoče izterjati. Potem je lahko mogoče, da na Ogerskem denarno stanje države nij v redu.

* (Pomoč iz lakote.) Zadnji vtorek je prišel na Dunsaji nek delavec k deželni sodniji in je tam mirno pravil, da je svojo ženo in pet otrok ubil. Precej je šla komisija v njegovo stanovanje in tam našla ženo in otroke žive in zdrave, le strašno lačne, ker mož nij imel nič zasluzka. S to lažjo je hotel le doseči, da se komisija njegove nadloge prepriča in mu jesti da.

* (Rešitev iz smrtni nevarnosti.) V Prizni, v hrvaškem Primorju je na straži stoječ nadpomorščak Fr. Bačič zapazil te dni v velikej morski nevihti tri moše v čolnu na morji, ki so se trudili spraviti h kraji v varno zavetje svoj čoln. Bačič hitro skoči na bližnjo porobno skalo, ki je štrlela daleč v morje, ter jim daje znamenje, naj le veslajo k bregu, ker jim bode pomagal. To se je tudi zgodilo. Ribiči mu vržejo dolgo vrv iz čolna po velikem trudu. A valovi so zabranjevali, da nij na skalo pala. Bačič skoči pogumno in naravnost v morje, plava in vjame srečno konec vrvi, jo vleče na suho, ter na ta način reši čoln in ribiče v prizniško luko.

* (Prekop,) ki bode pod morjem zvezal s podmorsko železnico Anglijo in Francosko — tunel pod kanalom la Manche — začel se je poskuševaje delati 1872 l. Štal bode 10 milijonov funtov šterlingov in bode v 9 ali 10 letih gotov.

* (Plače ruskih ministrov.) Gorčakov ima 40 000 rubljev (60.000 gld.) na leto, vojni minister Miljutin 12 000 rubljev, minister notranjih stvari Timašev 25.000 r. učni minister Tolstoj 19.000 rublj., finančni min. Reutern 23 000 rublj. itd.

* (Volitve v angleški parlament) prouzročujejo kandidatom čisto velike stroške. Tako sta n. pr. zmagovalna kandidata Bell in Palmer imela v grofiji Durhamu stroške 17.000 funt. šterlingov ali 170.000 gl. Propali kandidati so morali plačati blizu 100.000 gold. Cenejše malokateri kandidat zmaga. Za manj premožne kandidate se morajo stroški z vpisovanjem nagraditi od stranke.

* (Sleparica.) V Marseille na Francoskem je živila lepa mlada žena, ki se je izdajala za avstrijsko nadvojvodinjo, narejala se kakor da bi posebne skrivnosti imela, in tako v najvišje kroge pristop dobila in ljudi za 150.000 frankov opeharila. Pravda proti njej se je začela 1. februarja v Marseille.

Najnovejše slovenske

F. Cimpermanove „Pesni“

obsegajoče 274 strani mali 8° se po 60 kr. dobivajo v sledečih bukvarnah: v Ljubljani Kleinmayr & Bamberg, Giontini, Klerr, Lercher, Till, „Narodna tiskarna“; v Gorici: K. Sochar; v Celovcu: Ed. Liegel; v Trstu: G. H. Schimpf; v Ptujem: W. Blanke; v Celji: K. Sochar; v Mariboru: „Narodna tiskarna“. (148—17)

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 7. februarja 1875.

Hudobni duh

Lumpaci-Vagabund.

Čarobna burka s petjem v 3 dejanjih, po Nestroju poslovenil J. Alešovec. Godba A. Müllerjeva.

O s o b e :

Stelaris, vladar čarobnega kraljestva — — — gospod Jekovec.
Fortuna, vladarica srčete, mogočna vila — — — gđc. Podkrajškova.
Briljantina, njena hči — — — gđc. Nagelnova.
Amoroza, mogočna vila, varhinja prave ljubezni — — — gđc. Ledarjeva.
Mistifaks, star čarobnik — — — g. S. Paternoster.
Hilaris, njegov sin — — — gospod Rebolj.
Fludribus, sin čarodejca — — — gospod Trnovec.
Lumpaci-Vagabund, hudobni duh — — — gospod Juvančič.
Sveder, mizar } rokodelski pom.
Klobčič, krojač } brez dela
Kneftra, črevljar }
Pačivec, krčmar v Mariboru — — — gospod Gorenc.
Sod, veliki hlapec v pivarnici — — — gospod Dubski.
Ančika krčmarjeva hči — — — gđc. Bonačeva.
Žetka, natakariča — — — gđc. Enhartova.
Kočevar — — — gospod Eržen.
Štrukelj, gostilničar v Ljubljani — — — gospod Grič.
Obelnik, mizarški mojster v Ljubljani — — — gospod Šušteršič.
Pepa, njegova hči — — — gđc. Ledarjeva.
Anastazija, njegova sineha — — — gđc. Pavškova.
Jera gospodinja } v Obelnikovi
Rezika, hišna } hiši
Sekavec, mesar v Trstu — — — gospod Sr. Noll.
Slikar — — — g. S. Paternoster.
Gospod Vetrnik — — — gospod Juvančič.
Gospod Zračnik — — — gospod Trnovec.
Jean, strežaj }
Prvi učenec } pri Klobčiču
Drugi učenec }
Signora Palpiti — — — gđc. Podkrajškova.
Lavra, } njene hčere — — — gđc. Piskarjeva.
Kamila, }
Krčmarica blizu Ljubljane — — — gđc. Enhartova.
Popotnik (Stelaris) — — — gospod Jekovec.
Čarobniki, čarodejci in njih sinovi, nimfe, genii, furije, gostje, kmetje, rokodelci različnih vrst. — Dejanje se godi deloma v kraljestvu duhov, deloma v Mariboru, v Ljubljani in v Trstu.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. — Začetek ob 7. uri zvečer.
Prihodnja slovenska predstava bo v ponedeljek 15. febr. 1875.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Ljubljani.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofjine Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpen, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-

nimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti ni mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanju odpraviti; toda Revalescière gaje ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespantji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznačejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespantji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.

1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalescière-Biscuiton v pušicah 4 2 gold. 50 kr in 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu

in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradiu bratje Oberanzmeyer, v En

braku Diechtl & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru M. Morid, v Meranu J. B. Stöckhausen, v Zagrebu v lekarjici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradiu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varazdinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh ostalih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah nakaznicah ali povzetjih

Dunajska borza 6. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	70 gld.	90	kr
Enotni drž. dolg v srebru	75	70	"
1860 drž. posojilo	109	90	"
Akcije narodne banke	957	—	"
Kreditne akcije	219	—	"
London	111	15	"
Napol.	8	90	"
C. k. cekini	5	25	"
Srebro	105	80	"

„Listki“.

Pod tem naslovom bode „Národna tiskarna“ v Ljubljani izdaval zbirko spisov beletrističnega in znanstvenega zapopadka v zvezkih po 20 do 50 krajarjev.

Prvih sedem zvezkov je uže na svitlo prišlo in jih imajo na prodaj: „Národna tiskarna“ v Ljubljani in Mariboru in sledeči bukarji:

V Ljubljani: Janez Giontini; Jurij Lercher; Ign. pl. Kleinmayr & F. Bamberg; Zeschko & Till; Otokar Klerr. — V Celovci: J. Leon; E. Liegel. — V Mariboru: „Národna tiskarna“. V Trstu: F. H. Schimpf. — V Gorici: Karel Sohar. — V Celji: Karel Sohar. — V Ptui: Vil. Blanke. — V Zagrebu: Leopold Hartman.

I. zvezek.

Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Presiren, sp. Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čigava bode? sp. J. Ogrinec. — Narodni jezik in trgovina, spisal L. Haderlap 25 kr.

II. zvezek.

Ivan Erazem Tatenbah. Izviren roman, spis. J. Jurčič 50 kr.

III. zvezek.

Prvi poljub. Novela, spisal J. Skalec — Na črni zemlji. Novela, spisal J. Skalec 25 kr.

IV. zvezek.

Lepi dnevi. Spisal Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih národnih pesnij. Spisal prof. dr. Krek 25 kr.

V. zvezek.

Meta Holdenis. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.

VI. zvezek.

Kazen. Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik 25 kr.

VII. zvezek.

Kantorčica. Roman s pogorskega zakotja. Česko spisala Karolina Světlá; p. slovenil Franjo Tomšič 60 kr.

Opekarnice mojster,

zanesljiv, z kavcijo, se najeme k izdelovanju blizu 80.000 zidovnih, in blizu 40.000 strešnih opek, ki se imajo ožgati v poljskih pečeh. Velikost zidovnih opek je 10" dolgosti, 5" širokosti in 2 1/2" debelosti; strešne opeke naj bodo 7" široke in 12" dolge a 1/2" debele. Prošnje v nemškem jeziku naj se blagovolijo poslati kneževskemu oskrbnistvu posestva Šneperk, pošta Stari trg pri Rakeku na Kranjskem. (33—3)

Na prodaj

je hiša št. 31 v poljanskem predmestju v Ljubljani takoj iz proste roke. (37—1)
Natančneje o tem se izve pri lastniku na šepeterskem predmestju v kosarni, t. j. v kantini.

Oznanilo.

Pri podpisnem okrajnem glavarstvu je izpraznjena služba tajnika. Prosilci za ta posel morajo razun dotične predpisane politične vednosti, biti zmožni slovensčine v pismu in govoru. Letna plača je 600 gold. Opravljanje mora vse v uradniško delokrožje spadajoča dela občinskega urada v Šmariji.

Prosilci naj svoje prošnje z dotičnimi prilogami in spričevali rednega obnašanja vpošljejo do 20. februarja 1875. 1. podpisnemu okr. glavarstvu nefrankovano.

Okrajno glavarstvo v Šmariji na Štirnem
3. febr. 1875. (38—1)

Starosta: Anderluch.

Naznanilo.

Dovoljujem si visoko čestitemu p. t. občinstvu uljudno naznaniti, da sem prevzel zavod z imenom:

Produktivno društvo krojaško

na črevljarskem trgu hiž. šte. 233 I. nadstropje poleg Hradeckijevega mosta,

ter bodem omenjeni zavod vodil razširjeno z imenom:

Vincencij Wenko.

Ob enem s tem oznanilom uljudno prosim, čestipolno zupanje, katero je uživalo prejšnje vodstvo te firme, tudi meni blagovoljno ohraniti, ter zagotavljam, da bodem skrbel za solidno delo, za dobro in novošegno blago v velikem izboru a izvrševal vse po najnovejši fasoni, promptno in po ceni, sploh ustrezal bodem željam mojih čestitih odjemnikov.

Odličnim spoštovanjem

Vincencij Wenko,

civilni in vojaški krojač.

(35—2)

Gabriel Piccoli, lekar „k angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah. Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedanjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren. **Cena flaše ustne vode 60 kr., skatlja zobnega prahu 40 kr.** (70—31)

Izleček iz Chine in Coke. Najboljši dozaj znani želodčni likér; pospeši cirkulacija, olajša prebavljivost, in podá različnim organom in členom nova moč in novo življenje. **Cena flaše 80 kr.**

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici, gotovo zdravi proti vsaki prenehalni bolezni. Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejše in najgotovnejše sredstvo zoper mrzlico mej vsemi dozaj znanimi. **Flaša košta 80 kr.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje, naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofelnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. **Cena originalne flaše 80 kr.**

Pravi Seidlitzevi prah, 1 tucat 70 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo, 1 flaša 50 kr.

Voda lancasterske lilije. (Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih gub, ter naredi, da vidoma zginejo. Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in da ozdravi naglo poke, katere se naredé zaradi suše ali neugladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleta, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo. **Cena flaše 1 gld.**

Naročila zunaj Ljubljane na zgorej imenovane droge, kakor tudi na vse druge zdravila se, če mogoče z vračajočo se pošto proti poštnem povzetju izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo itd. nagradijo gospodje komitenti.